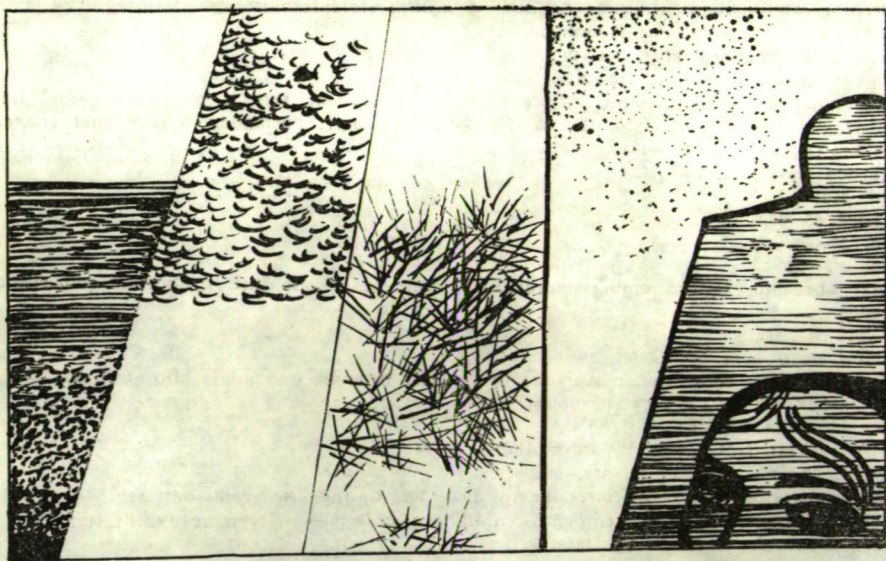

- 55 *Ábécé*. 145., *Írók*... I. 343.
- 56 *Lenni vagy nem lenni*... 9–29.
- 57 *Írók*... II. 338–339.
- 58 *Művészet és erkölcs*. Bp. 1904. Az említett vitákról részletesebben: Komlós Aladár: *Gyulaitól a marxista kritikáig*. Bp. 1966. 260–286.
- 59 Jászi Oszkár 236.
- 60 Uo. 288–326.
- 61 *Lenni*... 187., *Ákom-bákom*. 190. Igen tanulságos ebből a szempontból az a nyilatkozata, amelyet *A magyar írók helye a nemzetépítő politikában* címmel — Babits, Gellért Oszkár, Kosztolányi, Móricz, Földi Mihály társaságában — a Magyarországon publikált. Eszerint: „Nem hiszem, hogy az író bármiféle pártpolitikának leköthetné magát, mert ezzel *hivatását és hitét tagadná meg*, eladná azt a fölényét, hogy mindent és mindenkit egyszerre érthesen meg. Erre a tág látókörre, erre a nemes emberiségre különösen szükség van ma, amikor a látókör mindenütt a világon zsugorodik, s az emberiségből hovatovább gúnyzó lesz. Nagy boldogság az, hogy nekem Kuprin, akit az orosz vörösök vertek ki, épp oly kedves lehet, mint Heinrich Mann, akit a német rohamosztagok cipeltek el az akadémia épületéből. Annak idején, amikor a *homo aestheticus*, a szabad szemlélet szembe állítottam a korlátolt és elavult cselekvővel, a *homo moralisszal*, sokan támadták.” — „Sajnos, ma sem tudok ennél jobbat.” Magyarország, 1934. ápr. 1.
- 62 *Gyulaitól a marxista kritikáig*. 158–159.
- 63 *Ábécé*. 162–166.
- 64 *Napjaim múlása*. 237–240.
- 65 A többször idézett Arany-cikkben például ezt írja: „Az sem volna igazságos, hogy csak a község célját előmozdító írókat nevezzük bátraknak, *Gorkijt* vagy *Upton Sinclairt*, hogy csak balra lehessen valaki bátor, de jobbra már nem.” *Lenni vagy nem lenni*. 186.

HEZSÓ FERENC RAJZA (ADY: PÁRISBAN JÁRT AZ ÓSZ)